

[Boligministeren.]

forekommer derfor tvivlsomt, om man bør skride til at lovfæste et sådant samarbejde over amtsgrænserne. Højest kunne man vel i lovteksten pege på, at der kan blive tale om samarbejde ud over disse grænser. Ved godkendelsen af forslag til en regionplan vil forholdene til naboområderne også blive taget i agt, hvis det viser sig, at der ikke har været foretaget den nødvendige koordinering.

Såfremt der i den opfordring, der ligger i at lovfæste samarbejdsreglerne, skulle ligge, at man så kunne undvære en regionplanlov for hovedstadsområdet, må jeg for min part afvise en sådan tanke. Behovet for et lovgrundlag for egnsplanlægningen i hovedstadsområdet er efter min opfattelse så åbenbart, at man ikke igen bør finde på udveje for at komme uden om den helt påkrævede systematiske samordning af planlægningen. Man kan ikke blive ved med at samarbejde om det ene sagsområde adskilt fra det andet. Landsplanlægning og tanken om en Sjællandsplanlægning, der kan være nok så påkrævet, må ikke få behovet for en effektiv regionplanlægning i hovedstadsområdet til at fortone sig.

Må jeg ud over at takke hr. Maigaard for de meget pæne bemærkninger, som boligministeriet fik med på vejen, sige, at det er vel rigtigt, at fysisk planlægning og økonomisk planlægning er to sider af samme sag, og sådan betragter vi da også i regeringen disse ting. Jeg vil gerne prøve at bortvejre hr. Maigaards tvivl om regeringens hensigter med hensyn til region- og landsplanlægningen. Jeg har tidligere givet udtryk for, at lovforslag herom er under udarbejdelse og vil blive præsenteret i folketinget i den kommende samling, og jeg kan understrege det ved at fortælle hr. Maigaard og det øvrige ting, at regeringen har nedsat et planlægningsudvalg, der arbejder med disse ting, og hvor de ministre, som er involveret i arbejdet, arbejder med. Når hr. Maigaard mener, at det, lovforslaget pålægger boligministeriet og boligministeren at påtage sig, er meget krævende, vil jeg lige pege på, at der jo står, at boligministeren gennemgår regionplanen i samarbejde med de ministre, hvis områder berøres. Det er regeringens planlægningsudvalg, der her er tale om. Om man skal frem til, at man får et

særligt planlægningsministerium, eller det fortsat skal være et område under boligministeriets ressort, kan naturligvis diskuteres. Men jeg håber da, at vi i samarbejde med hr. Maigaard efterhånden kan gøre titlen „boligministeriet“ overflødig og så måske omdøbe boligministeriet til et planlægningsministerium. Den tanke kunne jo tænkes, efterhånden som vi får dette lands boligproblemer løst.

Til hr. Bent Sørensen kun dette, at jeg synes, det lød som om hr. Bent Sørensen både var bange for de store beføjelser, som blev givet, men også for den større decentralisering. Jeg synes ærlig talt, det var en vældig sammenblanding af både store og små problemer i én sæk.

Jeg vil godt lige til hr. Knud Damgaard oplyse, at vi har et egnsplanudvalg, men vi har også et landsplanudvalg, som arbejder med tingene. Det er to forskellige opgaver, der her er tale om, selv om hovedsigtet er det samme. Men som tidligere sagt agter regeringen at fremkomme med lovforslag herom til efteråret.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Det er egentlig en ubehagelig opgave på så sent et tidspunkt at skulle begynde at kommentere de forskellige indlederes bemærkninger. Men jeg kan da begynde med at sige tak til ordførerne for deres bemærkninger. Jeg kan ikke ligefrem sige tak til samtlige ordførere for tilslutning. Der er et gammelt ord, der siger: ene, men stærk. Men det er da heldigvis sådan, at der i denne debat på en række områder alligevel har vist sig at være enighed.

Jeg vil gerne rette en speciel tak til den radikale ordfører, som i mangt og meget i høj grad åbnede for muligheden af, at vi kan få noget fornuftigt ud af det. Jeg tror, udvalgsarbejdet vil klare mange misforståelser, men det vil være urimeligt ved denne lejlighed at komme ind på enkeltheder; det er jo også kun en principdebat.

Jeg vil gerne fastslå, at den befolkningskoncentration, som findes i hovedstadsområdet, bliver der, enten man taler om skævhed eller ikke skævhed. Der er tale om en udvikling i et område, som er så snævert forbundet, at det simpelt hen er nødvendigt med en fælles ledelse om de store opgaver, hvis det skal lykkes. Jeg vil gerne bruge den